

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առաւօրեայ):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիցուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՆԵՐԿԱՅ 1891 ԹԻՒՎԱՆԻՆ

„ՄԵՆԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔՍՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Հրատարակվում է Թիֆլիսում, նոյն դիրքով և նոյն պարբերականությամբ: Մենք կը ստանանք սեփական ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՆ:

«ՄԵՆԿ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ ամսվանը՝ 9 ռուբլի, վեց ամսվանը՝ 6 ռուբլի: Գրվել «ՄԵՆԿ» կարելի է ԽՍՐԱՊԱՍԱՆԸ (Բարձրագույն և Բարձրագույն փողոցների միջև) համար 10, Թիֆլիսում:

Կայսերական ռուսական փողոցներից «ՄԵՆԿ» գրվելու համար պէտք է դիմել հետևեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция газеты «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK»:

Յայտարարութիւններ ընդունվում են թէ հայերէն, թէ ռուսերէն և թէ օտար լեզուներով: Բառերը վճարվում է 2 կոպեկ:

«ՄԵՆԿ» առաջին երեսի վրա մասնաւոր յայտարարութիւններ չեն տպագրվում, այլ տպագրվում են միմյանի լրագրողների յայտարարութիւնները, մասնաւորապէս իրենց և պաշտօնական հաստատութիւնների յայտարարութիւնները, որոնց համար կրկնակի է վճարվում: Մասնաւորապէս տպագրվում առաջին երեսի վրա արժէ 4 ռուբլի, իսկ չորս և քիչ քան 2 ռուբլի:

Խմբագրութիւնը հրատարակող ԳՐԱԿԱՆ ԱՐԺՈՐԴԻՆ

ԲՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐԿԱՅ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մերթաւան միաբանութեան հրատարակութիւնները. Նամակ Ախալքալաքից. Նամակ Զաքարիայից. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Թիֆլիս և Աստրիա. Նամակ Թիֆլիսից. Արտաքին լուրեր. ԽԱՆԻ ԼՈՐԻՆ. — ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՆ. — ԲՈՎԱՆ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Մի քանի խօսք զրոյի մասին:

ՆԵՐԿԱՅ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԵՐԹԱՎԱՆ ՄԵՐԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«ՄԵՆԿ» վերջին համարներից մէկում տպւած էր համակրութեան արժանի մի նկատողութիւն՝ Մերթաւան միաբանութեան հրատարակութիւններին թանկ է լինելու մասին:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԻ ԲԱՆԻ ԽՈՍՔ ԲԵՐԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Այս ամիս ամիսակից, երբ 1828 թիւ ռուս-թուրքական պատերազմի միջոցին Հին-Բայազետից, Ալաշկերտ (առաջիկայ) գաւառից գաղթելով բազմաթիւ հայ ընտանիքներ, եկան և իրանց կողմնակա հաստատութիւն Նոր-Բայազետ, Ալաշկերտ (առաջիկայ), Գարաշիշագ և այլ գաւառներում, սկսած այն ժամանակից, քուրդ ցեղերը արձատա-նալով սկսեցին տարածվել այդ գաւառներում: Այդ թափառական քուրդ ցեղերի թիւ հետզհետէ շատանալուն և նրանց վերջնականապէս աղքատանալուն առիւթ նպաստեց հայի այն սարսափելի թանգութիւնը, որը տեղի ունեցաւ վերջին, այն է 1877/78 թվականների ռուս-թուրքական պատերազմից յետոյ: Հայի թանգութեան մի-ջոցին քուրդը, ինչպէս ընդմիջում փոքրիկ հայ ցեղի կորցրեց այն ամենը, ինչ որ ունէր: Նա իր ամբողջ գոյքը՝ ոչխար, տաւար, ձի և այլն ծախեց և առեց միմյանի հացի և նիւթապէս բոլորովին ընկնելով, սկսեց դիմել դէպի հայ դիւր իր մի կտոր հացը ձարելու համար: Այդ միջոցին քուրդի ձեռքում մնացել էր մի մասնակ, որը քուրդը քուրդի հոգով քանակաւ միւս

եւ յիշուի, հայերէն լեզուով լոյս տեսած գրքերին մէջ ամենաթանկը և գին կողմից անմատչելի: Մերթաւան միաբանութեան գրքերն են, ինչ ճիշդի և մասնագիտութեան չը պատկանէին նրանք: Կ. Պօլսում հրատարակող գրքերն էլ շատ թանկ են գնահատված, բայց վնասելի չեն: Վիեննայի հայերի գրքերի գինն այդ գինից անցնում են:

Գուցէ Մերթաւան հայերի այդ տեսակ ընթացքը սրանից քան, երեսուն, յիսուն տարի առաջ ունէր իր արդարացի ոչ ոք պատճառները, բայց այդմ հանգամանքները փոխվել են, և դե-ժուար թէ նրանք որ և է հիմը ունենան այդ ըն-թացքը շարունակելու: Սրանից, երեսուն քառասուն տարի առաջ հայերէն գրքեր կարելի էր մի շատ նեղ շրջանի արտոնութիւնն էր. մի քանի տասնեակ, այն էլ ունէր վաճառականներն էին միայն, որ գնում էին Մերթաւանների գեղեցիկ-կապով թանգազին հրատարակութիւնները, և իրենց դարձ գնում իրանց սենեակներում: Ինչքան էլ թանկ լինէին այդ գրքերը, այդ յայտնի

մի փայտ միայն, որը նրա անբաժան ընկերն էր համարվում, իր կեանքի ամբողջ ընթացքում: Վերջին ծայր աղքատութեան հասած բաղձա-թիւ քուրդը տարածվելով գիւղերում՝ ամբողջապէս սկսեցին վարձվել տեղացի անասնաբերների մօտ, որպէս հովիւներ և նախարարներ: Այդ գործում քուրդը, պէտք է ասած, մեծ ընդունակութիւն ցոյց տուեցին, կարծես նրանք ստեղծված լինէին միմյանի նախարարացի ու թիւն և չօպանու-թիւն (հովու-թիւն) անելու համար: Սկզբում, երբ դեռ նոր էին վարձվել, քուրդը մի այնպիսի հաւատարմութիւն ցոյց տուեցին իրանց անասնա-տէր աղաներին, որ այդ վերջինները անպայման հաւատում էին նրանց և առանց անպաշտի, առանց մի որ և է գրաւոր դօկումենտ կամ պաշ-տան հարցնելու, յանձնում էին նրանց իրանց ոչ-խարսերի հօտերը և տաւարների նախիրները: Բայց գնալով քուրդ խաչնարածները սկսեցին հետզհետէ կորցնել իրանց հաւատարմութիւնը և բարոյապէս փչանալով, սկսեցին գործ դնել ան-պատմելի դեղձուկներ: Բացառութեամբ մի միտք մի քանի օրինակներով:

Քուրդ հովիւն յանձնված է դիւրութեամբ հօտ ոչխար, նա այսօր արամազդված է անպատճառ մի ոչխար մորթել կամ ծախել: Այդ նպատակին հասնելու համար նա իսկույն մորթում է ոչխարը և մի չոտը՝ կամ զգուրը՝ ներկայացնելով տի-րոջը, ասում է՝ զգուրը կերել ևն այս ինչ ոչ-խարը, ահա նշանը: Սրա դէմ աղան ոչինչ չէ կարող պատասխանել, և դա սովորական բան է: Մի այլ անգամ քուրդ հովիւը ցանկանալով միւս

շրջանն ահաւում և պահում էր այդ հրատարակու-թիւնները: Իսկ այժմ այն չէ, այժմ շատ տարբեր պայ-մաններ կան: Կարողացողները շրջանը լայնացել է, ընթերցանութեան ձգտումը մեղել է, և այն շրջանների մէջ, որոնք ուղում են դիւր ձեռք բերել, կարելի է, բայց դրա համար մեծ միջոցներ չունեն, և մի գրքին ընթերցելու համար կարող տալ: Այդ պատճառով նոյն իսկ ընթերցանութեան տարածման տեսակետից, նոյն իսկ այն տեսակե-տից, որ ժողովուրդը կարող է դարձանայ, ան-հրաժեշտ է, որ գրքերը լինեն գին կողմից է ծան, հանրամատչելի:

Եթէ Մերթաւան միաբանութիւնների իղէալը՝ ժողովրդի մէջ ընթերցանութիւն և գրքեր տարա-ծելն է, և ոչ թէ թանգազին գրքեր տպագրելը և իրանց պահպանելու դարձել, այն ժամանակ նրանք անպայման պէտք է դիմեն՝ իրանց հրա-տարակութիւններին մատչելի դին նշանակելու սովորութեանը: Այդ է պահանջում ժողովրդի ընթերցանութեան գործը, այդ է պահանջում գրական և հրատարակչական բարեկարգութիւնը:

Սակայն կայ և մի ուրիշ կողմ, որը նոյնպէս պէտք է ստիպէ Մերթաւաններին էփանացնել և մատչելի դարձնել իրանց գրքերը: Այդ գրա-վաճառութեան դրամական կողմն է: Վր-լիթարանների հրատարակութիւնները, շատ քիչ բացառութեամբ, փոքր քանակութեամբ են տարածվում, և տպագրված գրքերի ահապէս մասը մնում է վաճառի պահպանութեամբ դարձած, և այն էլ տասն, քսան տարիներով: Ասում են, որ շատ անգամ նոյն իսկ գրքի տպագրութեան ծախսը չէ ծածկվում, այնքան քիչ են տարած-վում գրքերը: Եւ այդ բանի մէջ մեղադրել էին ինքն միաբանութիւնն է: Մենք կատարելապէս համոզ-ված ենք, որ եթէ Մերթաւանները իրանց գրք-երի գինը մատչելի դարձնեն, այն ժամանակ նրանց հրատարակութիւնները կը տարածվեն ոչ թէ տասնեակներով, այլ հազարներով, որով-հետեւ այդ գրքերի տարածման սահմանները շատ լայն են, քանի որ այդ գրքերը մուտք ունեն և Ռուսահայաստան և Թիւրքիա և Թիւրքաց Հայաս-տան և Հնդկաստան և Պարսկաստան և եւրոպական զանազան երկրներ: Չը պէտք է մոռանալ և այն, որ ոչ ոք այն-

քան միջոց և յարմարութիւն չունի էփանացնել դարձնելու իր հրատարակութիւնները, որքան Մերթաւանները, որովհետեւ նրանք ունեն ի-րանց սեփական տպարանները և յարմարութիւն-ները, որոնց շնորհով տպագրութեան ծախսը նրանց համեմատաբար շատ էփան է նստում:

Այդպէս, ուրեմն, գրքերի գին էփանացնելը և մատչելի դարձնելը ոչ թէ միայն մի մեծ դարկ կը տայ միաբանութեան գրքերի տարածմանը, ուրեմն և ընթերցանութեան գործին, որ ինքն ըստ ինքեան մի մեծ և համակրելի գործ է, այլ և դրամական տեսակետից էլ աւելի շահ կը տայ միաբանութեանը, քանի որ էփան գրքերը փոխանակ պահեստների փոշու տակ մնալու, մուտք կը գտնեն ժողովրդի մէջ, կը ծախվեն, կը տպագրվեն:

Հազարաւոր անձներ, հարկաւոր դարձնելու և տասնեակ դարձնելու ու հիմնարկութիւններ, մեծ փափագ ունեն ձեռք բերելու, ունենալու Մերթաւանների հրատարակութիւնները, բայց այդ չեն անում, որովհետեւ սարսափելի գինը ա-մենքին վախեցնում, ամենքին յետ են մղում:

Թող չը մոռանան Մերթաւան հայերը, որ եթէ կը շարունակեն իրանց այժմեան ընթացքը՝ առասպելական գինը նշանակելով իրանց հրա-տարակութիւններին, այն ժամանակ աւելի և ա-ւելի վնասները մէջ կը խրվեն, աւելի և աւելի փոշու և միջոցի կերակուր կը դարձնեն իրանց գրքերը, որովհետեւ այժմ, ինչպէս օտար գրական-նութիւնների, այնպէս և հայոց գրականութեան մէջ է ծախազին հրատարակութիւնն է-րի հիմը դրված է, և ժողովուրդը սովորելով փոքրիկ վճարով ձեռք բերել գրքեր, միանգա-մայն իր երեսը կը դարձնի թանկ, միմյանի ունեւորներին մատչելի դարձնելու, ինչքան էլ այդ գրքերը արժանաւոր և պիտանի լինեն:

Խ. Մ.

ՆԱՄԱԿ ԱՍԻՐԱԿԱՆ

Ապրիլի 19-ին

Անցեալները տեղիս ռուս թատերասէները մի ներկայացում տուին: Խաղացողները վաղըվները, որոնցից երկուսը վերին աստիճանի անմիտ, ան-բովանդակ բաներ էին: Հասկանալի չէ, թէ ինչ

լի վարվել նրանց հետ: Հակառակ դէպքում, եթէ անասնաբերներից որ և է միւր յանդիմանի կամ տուգանքի ենթարկի իր հովուին, նրա դեղձուկնե-րի առիթով, այնուհետեւ հովիւը ահապէս վնաս-ներ կը հասցնի իր աղային և տասնեակ ոչխար-ներ յափշտակել կը տայ իր հօտից: Տարիներով ապրելով հայ գիւղերում, նոյն իսկ բոլորովին աղքատ քուրդ ընտանիքը նիւթապէս ապահովվում է, կամայկամայ սկսում է անաս-նաբեր դառնալ, թէ իր հովուութեան վար-ձից դոյացած արդիւնքով և թէ այլ և այլ անաղ-նիւ ճանապարհներով ձեռք բերած ապրուի-վաճառակով: Քիչը ընտանիքները համար մեծ նախապիտեք է ոչխար, տաւար չունենալ: Նրանց առօրեայ կեանքի ամենափայլուն կողմը կապված է անասնաբեր ունենալու ինքրի հետ: Եթէ ունի ոչխարներ, կովեր կիթիլու համար, ունի եղներ բարձելու, իր շարժական տունը մի տեղից միւս տեղ փոխադրելու համար, քուրդը բաղաւոր է և կրկնակի: Իսկ եթէ դուրի է դրանցից՝ այդ ա-նասնաբերներից, քուրդը համարվում է մի թշուառ արարած:

Քիչը անասնաբեր դառնալով, իր անասնա-նիւրը նոյնպէս արածացնում է տեղացիների ար-տառնելու և իրադատեղեղում: Մինչդեռ հարե-ւան մալականների գիւղերում, եթէ մէկը յան-դիւր տաւար պահել տալ նրանց նախիրում, նրանք (մալականները) այդ միակ անասնաբե-րիցի տարեկան 2—3 ռուբլի արածելու վարձ կառնեն, իսկ հայ և դուցէ թուրք գիւղացիները այդ չը դիտեն և այդ հանգամանքի վրա ոչա-

*) Ղալին իւրով տապալած միւս է և քուրդը ամենաբարձր կերակուրը:

նպատակ ունի այդպիսի պիւնտները ներկայացնելը: Յանկարէ է, որ ռուս թատերասէրները մի քիչ լուրջ կերպով վերաբերուին պէտք պիտի ստանալը ընտրութիւնը, մի քիչ լրջութեամբ պիտի ստանալ ընտրելին ներկայացման համար, քանի որ մէջները բաւական աչքի ընկնող ոյժեր ունեն:

Ռուսաց ներկայացման երեկոյն մի փոքրիկ հրդեհ պատահեց, այն է բնով կուլիները վառվեցան, բայց, բարեբաղդաբար, չուտ հանդիման, վնասը աննշան է:

Հայ թատերասէրները չեն ել մտածում այս տոնիկին ներկայացում տալու, այն ինչ մեր հասարակութիւնը սովոր էր միշտ Ձատիկի տոնիկին թատրոնական ներկայացում տեսնելու:

Կովկասեան Հայոց Բարեգործական Ընկերութեան տեղիս ձեռնդիր գործերը դանդաղ են առաջ գնում: Երբ չը կայ, որ սոյն 1891 թուի համար նրա կազմած այնքան համեստ ծրագիրն անգամ իրագործվի: Գուցէ այդ բանը վերագրուի լինի այն հանգամանքին, որ վարչութիւնը երկու փամանակ առանց նախագահի էր, քանի որ նախագահը ընդ միշտ հեռացել էր Ախալքալաքից: Իսկ նորը չէր ընտրված, որովհետեւ վարչութիւնը սպասում էր նոր անդամներ ընտրելուն, որոնք պէտք է վերելին իրանց պաշտօնը վիճակով թողածներէ տեղ: Մտ օրերն կայացաւ ընդհանուր ժողով, որը պէտք էր ընտրէր ընդհանուր ժողովներէ իր նախագահ և վարչութեան 2 անդամ և 2 փոխ-անդամ: Ընդհանուր ժողովներէ նախագահ սոյն 1891 թուի համար վերընտրվեց Խորէն քահանայ Բարսեղեան: Վարչութեան անդամներ ընտրվեցան՝ պ. պ. Սարգիս Յարութիւնեան և Կարապետ Մարգարեան, իսկ փոխ-անդամներ՝ պ. պ. Արշակ Մինասեան և Բագրատ Պիճիկեան, որոնք վարչութեան հին անդամներն էին, այն է՝ պ. պ. Ջալալյան, Առաքելեան, Յարութիւն Յարութիւնեան և Ջալալ Տէր-Գրիգորեան: Եւ հին փոխ-անդամ պ. Գովհարեան Սեւակեան: Կազմութիւնը հետ միասին պէտք է կազմէր տեղական վարչութիւնը: Հոս պէտք է կազմէր տեղական վարչութիւնը: Հոս պէտք է վարչութիւնը պէտք է ժողով կազմէ նախագահ ընտրելու, որից յետոյ յոյս կայ, որ ընկերութեան գործերը աշտ կընթանան:

ՆԱՍԱԿ ԶԱՔԱՍԻՅ

Ապրիլի 25-ին

Բաղադրիս մեծամասնութիւնը կազմում են հայերը, որոնք գաղթելով դանդաղ տեղից, եկել են և ընտանեակով երկրիս յարմարութիւններէ հետ, վաճառականութեամբ են պարտադրու: Վաճառականներից ոմանք ամբողջ ընտանեկով են եկած, ոմանք էլ միայնակ: Այստեղ կը գրտնէք վերին և ներքին Արշակից եկածներին, երեսները, Ղարաբաղից, Գանձակից և այլն: Երբեք դանդաղ գաւառներից լինելն է պատճառ, որ հասարակութիւնը ամեն մէկ բան սկսելիս, լինի

դրութիւն դարձնելու ընդունակութիւն անգամ չունեն... Բաւական է որ հայ գիւղացին վարձեց քիւրդ Բրոյնի իր ոչխարի հօտը արածացնելու համար, — այնուհետեւ այդ նոյն Բրոյն թող այնքան անասուններ պահէ որքան իր սիրտը կը ցանկանայ, և նրա անասունները անարգել կերպով տարիներ ընթացքում կը կերակրվին և կը խամովին նոյն այդ գիւղացու իւրաքանչեւ, նրա անասունների հետ միասին: Այդ մասին իրանք քրդերը, քացարձակապէս, միշտ հնորհակալ են լինում հայ գիւղացիներից, որ այդ վերջինները ամէն կերպ օգնում են իրանց:

Կան այնպիսի հովիւներ այդ քրդերից, որոնք մի քանի տարիներից յետոյ, բազմացնելով իրանց անասունները թիւը, սկսում են հաւասարվել իրանց աղաներին և հետզհետէ մրցել նրանց հետ, իրանց ունեցած ոչխարների հնորհով:

Անասնատէր դարձած քիւրդ ընտանեկներից շատերը, առժամանակ թողնելով հովութիւնը, ամառ ժամանակ հեռանում են գիւղերից և դընում կայաղ, իրանց սեփական իւրաքանչեւը *): Նրանք, իբրև թափառական կեանքին ընտելացած ցեղեր, նախադասում են աստանդական կեանքը գիւղերի նստակեաց կեանքից: Սակայն, ամառը եայլադ դուրս գալով այդ նոյն քիւրդ ընտանեկները անկարող են լինում իւրայինների հետ միասին չընել, քնալ իրանց ձմեռայն բնա-

*) Իւրաքանչեւ քիւրդ թափառող ունի իր պատկանեալ իւրաքանչեւը:

դա նշանաւոր կամ աննշան կուսակցութիւնների է բաժանվում: Ամեն մէկ աննշան հարցը այստեղ նոյնքան աղմուկ է բարձրացնում, որքան և նշանաւորը: Օրինակ, տեղիս աղայոց ուսումնարանը գտնվում է եկեղեցու բաղնիքում, որտեղ կան երեք դերձակներ: Բաւական է եկեղեցու բաղնիքում, որ աշակերտները վաղելիս յանկարծ դիպչում և վայր են ընկնում, առանց եկեղեցական հոգաբարձութեանը յայտնելու, քարերը հանել է տալիս, որպէս զի գերեզմանները գտնուին հետ հաւասարվին: Հոգաբարձութեան անդամները անհիմն գտնելով նրա վարմունքը, մանաւանդ որ դա արած էր առանց նրանց թոյլտուութեան, պահանջեցին, որ ուսուցիչը քարերը իրանց տեղը դնել տա: Վերջինս կատարեց նրանց պահանջը, բայց չը բաւականացրէր: Երբ անցանք վճարի, ինքիւրք է ուղարկել թիֆլիսի թեմական առաջնորդին՝ հարցը վճարելու: Ամբողջ մէկ շաբաթ քարերը խօսակցութեան առարկայ էին դարձել: Ահա այդ պիտի և դրա նման դատարկ հարցերով են զբաղվում զաքաթալիք և, ի հարկէ, գործն առանց կուսակցութիւնների չէ անցնում: Արդեօք երբ պէտք է դաքաթալիք կուսակցութիւնների բաժանվել թողնեն, երբ պէտք է որ և է հասարակական հարցով հետաքրքրվեն և թողնեն իրանց անձնական վէճերը: Այս բոլորիս մասը երկու կատար հարցեր ունենք, վճարելու առաջին՝ նորոգել աղայոց ուսումնարանը և երկրորդ՝ կառուցանել օրինորդաց ուսումնարանը:

Տղայոց ուսումնարանի նորոգութեան մասին առաջարկ է խօսվել, քանի որ հոգաբարձութիւնը ինչ չունենալով է պատճառ բերում:

Օրինորդաց ուսումնարանի համար մինչև այսօր մտաւորապէս 370 ռուբլի է հանգանակած և հանգանակութիւնը շարունակվում է, իրացնող գումարը պէտք է դոյնապէս եկեղեցուս պատկանող մէկ հող ծախսելու: Այդ հողի մասին խնդիրը է ուղարկված թեմական առաջնորդին: Լուսմ եղբ, որ սրբազան հայրը մայիսին դաւում է տեղիս հողի հարցը վերջացնելու: Որքան ուղարկվել է ցանկալի կը լինէր, որ շուտով վերջանան ուսումնարանին վերաբերեալ հարցերը: Օրինորդաց ուսումնարանի կարևորութիւնը զգալի է, որովհետեւ այս բոլորիս մօտ 60 օրինորդներ սովորում են քաղաքային ուսուց օրինորդաց ուսումնարանում:

Ամբողջ մեծ պատն անցաւ, բայց մենք ոչ մի անգամ քարոզ չը լսեցինք մեր եկեղեցում: Թէ որքան հարկաւոր են քարոզները հասարակ դասակարգի զարգացման համար, դա ինքն ըստ ինքն հասկանալի է, և երբ պէտք է զգայ տեղիս քահանայ քարոզների կարևորութիւնը, դա յայտնի չէ: Ամսիս 17-ից սկսած մինչև 21-ը շարունակ հոգեհանգիստներ էին կատարում վ. հ. Կաթողիկոսի մահվան առիթով: Առաջին հոգեհանգիստին ներկայ էին նախնադպետը, բարձրատեսի՝ անձինք և վաճառականութիւնը:

Կաթողիկոսը *) և ձմեռը ինքն ու իր կերպով ապրել: Ինքնուրոյն կերպով ապրել, պէտք է հասկանալ այն, որ քիւրդը, որն այնքան միջոց չունի իր հաշուով ընդհանրապէս ապրելու ամբողջ տարին, — այդ քիւրդը չէ կարողանում միւս աւելի ունեւոր քիւրդերի հետ լըպել, դիմել իր ձմեռայն բնակութեան տեղը Բոսորան, որը գտնվում է Արաղի արևելեան ուսուցական արևելում: Այդ հանգամանքներին հնորհով, հայ գիւղում ապրել սովորելու այդ նոյն քիւրդը աշխարհ դարձեալ վերադառնում է հայ գիւղը և կրկին սկսում է իր օրնորական պարտականութիւնը: Այդտեղ, գիւղում նրա ապրուստը շատ թեթեւ է անցնում, որովհետեւ քիւրդ ընտանեկներից շատերը ընդհանրապէս և նրանց ընտանեկները մասնաւորապէս կերակրվում են հայ անասնատէրների հաշուով: Բացի դրանից, նրանց անասունների համար թէ խոտ և թէ դարման գիւղերում համ է ժամ գնելով են ձեռք բերվում, համ էլ աշխարհ, խոտ և դարման տեղափոխում միջոցին, գտնվում են այնպիսի բարեկրթ աղաներ, որոնք իրանց հովիւներին անասուններին շփոթաբաժին են հանում: Թէ խոտից և թէ դարմանից, առանց մի որ և է վարձ առնալու:

*) Քրդերի ձմեռայն բնակավայրը կոչվում է Բոսորան, որը գտնվում է Մակուսայ լեռնութեան սահմանի մօտերը: Իսկ ամառայն կայադատեղն են (Վլդիլայ), (Վլդիլայ) և այլ ուրիշ կիւրդեր, որոնք գտնվում են Նոր-Բայաղէտի գաւառում:

Եղանակը մեզ մօտ փոփոխական է, շարունակ անձրևներ են գալիս:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» այն բաժանորդները, որոնք մինչև այժմ չեն վճարել մեզ անցեալ 1890 թվ. բաժանորդագիրը, թող բարեհաճեն ուղարկել մեզ իրանց ապագայի ներկայ մայիս ամսվայ ընթացքում, ինչ որ յունիսի մէկից խմբագրութիւնը մի անգամից կը դադարեցնէ նրանց «Մշակի» ներկայ 1891 թվ. համարների ուղարկելը:

Է. Ջ. Մ. Ա. Մ. Ն. մեր սեփական թղթակցից ստացած ապրիլի 30-ին հետեւեալ հեռագիրը. «Բանտարկված են ջոկ ջոկ Հաջի-Յակոբը և երկու երեք ուրիշ անձինք: Գատաւատանական քննութիւնը վարում է Ներսիսի պրօկուրօրը, իր օգնականին հետ միասին: Բռնված են արդէն մեծաքանակ արծաթեղէններ, ոսկեղէններ, թանկագին իրեր, խաչ, եպիսկոպոսական մատանիներ, կաթողիկոսական մուշտակ և այլն: Կասկածվում են և այլ անձինք: Գարձեալ նոր խուղարկութիւններ են կատարվում: Գրանական կորուստը համարվում է առ. այժմ 30,000 ռուբլի:»

Շաբաթ, մայիսի 4-ին, երեկոյան 7 ժամին, տեղի կունենայ թիֆլիսի «Հայերէն զբոսի» հրատարակութեան ընկերութեան ընդհանուր ժողովի շարունակութիւնը: Այդ նիստում ընդհանուր ժողովը պիտի դադարէ ժողովին վերաբերեալ այն գործերով, որոնք չը վերջացան ապրիլի 13-ի նիստում:

ՇՈՒՂԱՎԵՐԻՑ մեզ ուղարկված է հետեւեալ նամակը. «Հեռավարի հայոց ուսումնարանի կիսատ մնացած հոյակապ շինութիւնն աւարտուելու համար իրանց շուկայէնքը Նիւթիկայի միջոցներ չունենալով, դիմում ենք օտարաքաղաքացի, մասնաւոր թիֆլիսի հայերին, որ իրանց նուիրատուութիւններով բարեհաճեն օգնել ուսումնարանի շինութեան աւարտելու գործին: Կիսատ մնացած շինութիւնն աւարտելու և փչանում է անձրևից: Այդ օրտաւէտ և համակրելի գործին նուիրատուութիւններ ուղարկել ցանկացողները կարող են դիմել մեզ հետեւեալ հասցեով. презъ Бѣлѣй-Ключъ, въ сел. Шулаверы, Бахтангу Мегра-бятъ.»

Մեզ ինչպիսիք են ապագրել հետեւեալ նամակը. «Թիֆլիսի 20 վերստ հեռավորութեամբ գտնվող ՄԱՐՏԱՐՔ գիւղում հուրը արդէն ապրում են հայեր, որոնցից ծեռուները միայն հայերէն գիտեն, իսկ նոր սերունդը միայն վրացերէն է խօսում: Այդ գիւղում եղել է մի ժամանակ հայոց եկեղեցի, որն այժմ աւերակ է դարձել: Այս, 1888 թվ. մի թիւաւոր, պ. Ալեքսանդր Եւգենիանց սկսեց նորոգել յիշեալ եկեղեցին: Այժմ եկեղեցու շինութիւնն աւարտուելու համար պակաս

վաթան տարուց աւելի է, ինչ որ 1828—30 թվականների հայ գաղթականութիւնը, թողնելով տաճկաց Հին-Բայաղէտը, Ալաշկերտը, Մանգլիքը և այլ սերիշ տեղեր, գաղթեց դէպի ռուսաց երկրներ և հաստատեց իր կոյտնական Նոր-Բայաղէտ, Ալաշկերտ (ուսուց), Գարաշիւղ և ուրիշ գաւառներում: Այդ տասնեակ տարիների ընթացքում, յիշեալ գաւառներում գտնվող քիւրդ ցեղերը, մինչև այսօր, պէտք է ասած, կանոնաւոր ապրուստ են գտնում և վայելում են տեղացիների փոխադարձ սէրն ու համակրանքը, թէև անդադար թափառում են մի գիւղից դէպի միւսը և մի գաւառից դէպի միւս գաւառը: Եւ այդ տասնեակ տարիների ընթացքում այդ թափառական քիւրդ ընտանեկների թիւը 1,000-ի է հասնում, իսկ նրանց անասունների թիւը գուցէ մի քանի հազարներ կաղմէ... Վերջին հանգամանքը ապացուցանելու համար բաւական է յիշել Գարաշիւղ գիւղաւանատում Ա... գիւղը միայն, ուր վերաբնակվում են աւելի քան 10 տուն քիւրդ ընտանեկներ, որոնց անասունների թիւը ընդհանուր աւամբ հարիւրներ է կաղմում:

Չափազանցութիւն չի լինի, եթէ ասենք, որ յիշեալ քիւրդ թափառականների թիւը գտնվում են և այնպիսի հովիւներ, որոնք տարվայ ընթացքում աւելի շատ արդիւնք են ստանում իրանց չօգտնութիւնից, քան թէ անասնատէր աղաները իրանց ոչխարներից: Դրան իբրև ասպնոյց առաջ ենք բերում մի փաստ միայն, որն ընդ միշտ կատարվում է մեր աչքի առաջ:

են նիւթական միջոցները: Մարտօրի հայերը իրանց ամբողջ յոյսը դրել են ուրիշ տեղերի եկեղեցու հայերի վրա, որոնք գուցէ չեն զւանայ իրանց նուիրատուութիւններով նպաստել Մարտօրի հայոց եկեղեցու կառուցման աւարտման: Վերոյիշեալ Ա. Եւգենիանց պատրաստ է ընդունել նուիրատուութիւններ յօգուտ վերաշինվող եկեղեցու:

«Արձագանք» իր ապրիլի 28-ի համարում տպած Կ. Պոլսի թղթակցութիւնը սկսում է հետեւեալ խօսքերով. «Մի քանի օր կամ մի քանի շաբաթ և այնուհետեւ այլ ևս պիտի դադարեն գոյութիւնը երկու գնահատելի տաղանդներ՝ Պարոնեան և Աղամեան: Այդ թղթակցութիւնը Կ. Պոլսից թիֆլիս ուղարկելու օրից, անկասկած ոչ թէ «մի քանի օր», այլ շատ և շատ օրեր են անցել և փառք Աստուծոյ, թէ Աղամեան և թէ Պարոնեան դեռ ողջ և առողջ են: Ուրեմն դա ինչ ծակ մարգարէութիւն է, որ այնքան վատաբերակ պիտի անում է շաբաթաթիւրէ իր էջերում՝ դու չակելով կենդանի մարդկանց մահը...»

Ներկայ տարվայ վերջը կը կատարվին օտարաքաղի երկու հուշակաւոր պրօֆէսորներ՝ Վերլիսի և Հէլսինքի յօղեւանները: Այդ դիտանկանները յօղեւաններին կը մասնակցեն ուսուցալ բոլոր համալսարանները, դիտանկան բժշկական ընկերութիւնները, նոյնպէս և կայսերական դիտուորական բժշկական ակադէմիան: Պրօֆէսոր Վերլիսի պրօֆէսոր Հէլսինքի, մայրաքաղաքի լրագրիները խօսքերով, համակրական աղբյւրներ կուղարկվին:

«Тѣмъ. Листъ» լրագիրը լսել է, որ Էլմիսիւսի ս. սինօղը դիտուորութիւն ունի կաթողիկոսական ընտրութիւնները ներկայ թվ. սեպտեմբը ամսին նշանակել:

Ապրիլի 29-ին, երկուշաբթի օր, կայացաւ թիֆլիսի քաղաքային Գումայի նիստը, քիւրդական յանձնաժողովի կողմից ներկայացրած զեկուցումը ընկնելու համար: Օրէնքով, երբ ընտրվում է քաղաքային վարչութեան պաշտօնատար անձանց ուսկի հարցը, Գումայում պիտի նախագահէ ոչ թէ քաղաքագլուխը, կամ քաղաքագլուխ փոխարորդը, այլ ձայնաւորների առաջին կարգի այն ձայնաւորը, որը ընտրութիւնների ժամանակ ամենից շատ ձուէ էր ստացել: Այդ պատճառով ապրիլի 29-ի նիստի սկզբում, մի քանի ընթացիկ հարցեր որոշուեց յետոյ, քաղաքագլուխ փոխարորդ Պ. Խլմայով հրաւիրեց ձայնաւոր, Ս. Թաւմաշիլին նստել նախագահական աթոռը, իսկ ինքն, որպէս ձայնաւոր նստեց ձայնաւորների շարքը: Ֆինանսական յանձնաժողովի զեկուցումը ընկնելու ժամանակ առաջարկվեց ի միջի այլոց քաղաքագլուխ ուսկի 7000 ռուբլուց պակասեց նեկ մինչև 6000 ռուբլի, իսկ քաղաքային քաղ

Օրինակի համար, վերցնենք 5—600 հատ ոչխարներից բաղկացած մի սուրու, որը պատկանում է մի քանի մարդկանց *) և որն արածալ նում է մի որ և է քիւրդ չօգտն և այդ հովիւն որը թէև ունի միայն 20—25 հատ սեփական ոչխարներ այդ իսկ հօտում է ըն նայած, որ իր զանգերից իւրաքանչեւիւր ունի 100—120 հատ ոչխարներ, — այդ չօգտնը, իր տոկոսը քրդուհնորհով, հէնց ամեն տարի ծախելու համար պատրաստ ունենում է մի հատ մեծ նախքը կապերա (մի կողմ թողած միւս մանր-մանր գործուածքները, որոնք են՝ չուր, փալա, թիւ, գուլպա և այլն), որն արժէ 12—14 ռ. այն ինչ ոչխարաւոր հայ գիւղացիները, որոնց անասունները ընտրվում են հովիւն և հովիւն են կարողանում մի որ և է գործուածք աւելացնել վաճառելու համար: Այդ հանգամանքից պարզ երևում է, որ քիւրդ հովիւն օգտվում է թէ իր սեփական և թէ արածալ ներքի իրան յանձնված ոչխարների բոլորով:

(Նը շարունակվի)

*) 6—8 հոգի ոչխարաւոր միայն ընկերակալով, կազմակերպում են մի մեծ սուրու:

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր

Մայիսի 5-ին, կիրակի օր, Թիֆլիսի ԿՈՒՍԱՆԱՑ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ լինելու է ա. պատա-
րագ և հոգեհանգիստ ի յիշատակ ՄԱՐԻԱՄԵԱՆ-ՅՈՎԱՆԱՆԵԱՆ օրի-
որդաց զարոյցի հանգուցեալ հիմնադիր ՅՈՎԱՆԱՆԵԱՆ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ ՅՈՎԱՆԱՆԵԱՆԻ
Պատարագի սկիզբն է առաւօտեան 10 ժամին: 1—2

ՎԻԵՆԱՑՈՒՄ
ՊՕՂՈՍ ՔԻՐԻՔԶԵԱՆ, կամիսներ և թարգման ռուսաց և հայոց լե-
զուի, առաջարկում է իր ծառայութիւնները պ.պ. ճանապարհորդներին և վաճառա-
կաններին և այլն:
ՀԱՍՑԷՆ. P. Kurtschianz, WIEN, Radetzky Strasse № 4.
Իսկ հեռագիրներ համար. Kurtschianz Wien. 6—16 (և. շ.)

ԲԺԻՇԿ ՊՐԷՕԲՐԱԺԷՆՍԿԻ
Մանաւորապէս բժշկում է էլէկտրականութեամբ, ֆարադական և զարկանական հոսանքով՝
ձեռքերի և ոտների անդամաւորութիւնից, ընկժառնից, ներկային հիւանդութիւններից և կոն-
րակտուրայից (միանշանների անդամաւորութիւն), բժշկում է կոյրերին և խուլներին անդամաւոր-
ութիւնից և նոյնպէս ընդունում է կանացի հիւանդութիւններով և սիֆիլիսով տկարներին:
Հիւանդների ընդունելութիւնը ամէն օր, առաւօտեան 9 ժամից մինչև 12 ժամ և երեկոյան
7 ժամից մինչև 8 ժամ: Տուն Պոպովի Միքայէլեան փողոցի անկիւն № 9 և Ելիսաւետինսկայա № 2,
խառնաճամբի մօտ, Վորոնցովեան կառավարման սենեակների դիմաց:
Домъ Попова, уголъ Михайловской ул. № 9 и Елисаветинской № 2, противъ Воронцовск.
номеровъ. 6—10

ԵԱՄԱՌՈՒՄ ԵՆ ԹԻՖԼԻՍԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԳՐԱՎԱՃԱՍԱՆՈՑՈՒՄ
ԱՏՐՊԵՏԵԱՆԻ
„ՇՈՒՇԱՆ“, ողբերգութիւն երեք արարուածով (Թիւրքահայերի կեանքից), գիրն
է 1 լուրջի:
„ԽԵՆԻ-ԿԱՐԱՊԵՏ“ վէպ (Թիւրքիայի հայ-կաթօլիկների կեանքից) 1 լուրջի:
4—10 (և.)

„ՄՇԱԿ“ խմբագրատան ծախում է. ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ПОЛОЖЕНИЕ
ТУРЕЦКИХЪ АРМЯНЪ ЛЕКЦІЯ ЧИТАННАЯ НА АРМЯНСКОМЪ Я-
ЗЫКѢ, ГРИГОРИЕМЪ АРЦРУИ. Переводъ А. Аракелянца, (Москва, 1880
).—Цѣна 25 коп., съ пересылкою 30 к. (Почтовыми марками). 4—20

ԲԱՌԳԻՐԻ ԳԱՂՂԻԵՐԷՆ-ՀԱՅԵՐԷՆ
ԱՐՈՒԵՍՏԻՅ ԵՆ ԳԻՏՈՒԹԵԱՆՅ ԵՆ ԳԵՂԵՑԻԿ ԳՊՐՈՒԹԵԱՆՅ
ԵՐԿՈՒ ՀԱՏՈՐ. ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԻ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ընտիր թղթի վրայ, մերձադրապէս 1,300 ձեռքով, մեծադիր քառաձառ, մօտ 300 թերթերէ
բաղկացեալ: Ի վերջ ներկորդ Հատորին՝ յաւելուած Հայերէն-գաղղիերէն բառադրոյ:
ԳՐՈՒՆ ԳՈՐԾՈՒ Հ. ՄԱՆՈՒԷՆՆԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԲԱՋՈՒՆԻՈՑ
Լոյս տեսած է առաջին հատորն, 150 թերթ, 627 գեղեցիկ ձեռքով: Բացուած է լաճանորդա-
գրութիւն Երկու Հատորին ի միասին:
Ա. Բաճանորդապէսն է ֆր. 50 (18 լուրջի): Երկու հատորն ի միասին, հանդերձ վճարելի:
Բ. Բաճանորդապետութիւնն կը շարունակի մինչև ցերեք 1891 տարւոյս: Յորմէ յետոյ գիրը
պիտի բարձրանայ:
Գ. Բաճանորդապետողը պիտի ընդունին Առաջին Հատորն, իսկ երկրորդ Հատորն՝ այն ինչ
տպագրութիւնն աւարտի:
Թիֆլիսում և դաւաններէն բաճանորդադուիլ ցանկացողը պէտք է դիմին Յովակիմ Չափալ-
պաշեանցին:
Վարչութիւն Միսիթարեան տպագրատան վենետիկ 3—10

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱՌՈՐ ՀԻՍԱՆԴԱՆՈՑ
Բ. ՆԱԻԱՍԱՐԻԵԱՆԻ
(Կուկիա, Վօրոնցովի արձանի հանդէպ)
Հիւանդներին ընդունում են ամէն օր, բացի կիրակի օրերից:
ԱՌԱՌՈՏՆԵՐԸ
ՆԱԻԱՍԱՐԻԵԱՆ—10—11 ժ. վերաբուժումն (և առամիացալի) սիֆիլիսի և աչքացալի:
ԲՈՒԿԻՈՎՍԿԻ—10—11 ժ. ներքին, երեխայոց և կանանց ց.
ԿԻՆԻՔԻՇԿ ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ—11½—12 ժ. կանանց և երեխայոց ց.
ՊՐՕՏԱՍԵՎԻԺ—12—1 ժ. ականջի, կոկորդի և ջքի ց.
ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ—12½—1 ժ. ներքին և երեխայոց ց.
ԵՐԵԿՈՆԵՐԸ
ԳՈՐԾՈՒՍԿԻ—5—6½ ժ. կաշուի ցաւերի, սիֆիլիսի և վերաբուժումն.
ՓՈՒԿԻՆԵԱՆ—5—6 ժ. ներքին, երեխայոց և չղալին ց. (էլէկտրոտերապիա):
ՆԱԻԱՍԱՐԻԵԱՆ—6—7 ժ.
ՎՃԱՐ—50 Կ. Համախորհրդի (Կոնսիլիումի) համար առանձին:
Հիւանդանոցի վերադասող բժշկապետ Կառապարեան

Մ. Գ. ՅԵՅՏԼԻՆԻ
ՃԱՄԱՑՈՑՆԵՐԻ ՄԱԳԱՋԻՆ
ՕՊՏԻԱԿԱՆ ԲԱԺԱՆՄՈՒՆԻՔԸ

Պալատի այգու դիմաց, անկիւնի մագաղինում, տաղած է մեծ ընտրութիւն՝ ոսկեայ, նոր
ոսկեայ, նիկելեայ, պողպատեայ և կրկայի ոսկորից ԱՎՈՑՆԵՐ, ՊԵՆՏԵՆՆԵՐ և ԼՈՐՆԵՏՆԵՐ: Թատրոնական և դաշտային ԲԻՆՈ-
ՎԻՆԵՐ, ՋԵՐՄԱՍՏՈՒՄԵՐ, Թէ սենեակների, Թէ դուրսը կախելու և
Թէ վանանների համար: Վերաստուգման և վիշալկան ունեցող
ՄԱԿՍԻՄԱՆ, Զերմապիեր: Լօրենքի և պէնսէլի համար ոսկեայ,
արծաթեայ, նոր-ոսկեայ շղթաներ, նմանապէս մետաքսեայ և մե-
տաղկան թելեր:
Ակոցներ և պէնսէլներ տրվում են նմանապէս բժշկների
պատուէրով:
Մագաղինում յանձն են առնում նմանապէս փչացած իրերի
նորոգելը և ապագիների դնելը:
ԳՆԵՐԸ ամենաշափաւոր են:
11—50 (5)

ՅՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԿԵԱՆՔԻ
ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ԹՈՅՏՈՒԹԵԱՄԲ ՍԿՍԵԼ Է ԻՐ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒ-
ԹԻՒՆԸ ՌՈՒՍԱՍՏԱՆՈՒՄ ՅՈՒՆԻՍԻ 2-ին, 1889 թ.ին:

Ընկերութեան գործունէութեան վրա կարգված է
մշտական, իրական, կառավարչական վերահսկողու-
թիւն:

«ՈՒՐԲԷՆ» ընկերութիւնը կառարել է 1890
թ.ին թէ Ֆրանսիայում և թէ Եւրոպայի
ուրիշ պետութիւնների մէջ ապահովա-
գրութիւններ

50,000,000 Փրանկ քումարի:

ՊԵՏԵՐԲՈՒԴ
Նիւսիկի պրօսպեկտ
№ 13

ՈՒՐԲԷՆ (L'URBAIN)

ՈՒՐԲԷՆ ըն-
կերութիւնը չէ վերց-
նում ապահովագրված-
ների ընթացիկ ՊՐԷՄԻԱ-
ՆԵՐ՝ ապահովագրվածի ՀԻ-
ԽԱՆԳՈՒԹԵԱՆ ԴԵՊՈԶԻՄ, և այ-
նու ամենայնիւ ՊՕԼԻՍԸ շարունա-
կում է պահպանել իր կատարեալ
ոյժն ու իրաւունքը:
Բաժանմունքներ պետութեան զինուոր
քաղաքներում:
Գլխաւոր գրասենեակը Անդրկովկասի համար
ԹԻՖԼԻՍՈՒՄԵՆ Է. Պոլսի և ընկ. Դրաֆսկայա փողոց,
տուն իշխ. Չափալաձէի (նախկին Շարուրովի) „Սէվերնիե
Նօմէրա“ հիւրանոցի կողքին:
Նոյն տեղ տրվում են և ձրիապէս ուղարկվում են ընկե-
րութեան կանոններ և բրօշխներ:
11—20 (շ.)

„ՎԻԵՆԱՅԻ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ“
(ВѢНСКІЙ МАГАЗИНЪ)
ՊԱՏՐԱՍՏԻ ՀԱԳՈՒՍՏՆԵՐԻ
(ԳՕԼՕՎԻՆՍԿԻ ՊՐՕՍՊԵԿՏ, ԱՌԱՋԻՆ ԳԻՄՆԱՋԻԱՅԻ ՀԱՆԴԷՊ, ՄԻԿԱՆԻԻ ՏԱՆԸ)
Ստացել ենք ՄԵՍ ԲԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ մարդկանց և երեխաների դարնանային և ա-
մարային պատրաստի հագուստներ, ամենավերջին ձևի:
ԳՆԵՐԸ չափաւոր են և ամենքին մատչելի:
Խուզավերջանց. 8—15

Գլխաւոր պա-
հետը գտն-
վում է Թիֆլի-
սում և Բադ-
ւում Բարձրա-
դոյն հաստատ-

ԵՍ ԴՕՅՎՈԼԵՆԻԱ ՄԵԴԻԿԻՆՍԿՈՒ ԱԵՄԻՆԱՏԻ
ՔՐԻՎԼԵՏԻՐՈՒ
ՊՐԻՎԼԵՏԻՐՈՒ
ԵՄԻՆԱՏԻ
EUGENIE
Bismarck

վաճ դեղատան
ապրանքների
վաճառման կով-
կասեան ընկե-
րութեան մօտ:
26—50 (շ.)

ՄԻՋՈՑ ԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ ԴԵՍ
„Ольфакториумъ Нудилинъ“
М. Л. ЖИРМУНСКАГО.
Բժշկական դէպքառամէտից թղլա-
տրված
ՕԼԳԱԿՏՐՈՒԹԻՄ ՆՈՒԴԻ-
ԼԻՆ
Մ. Լ. ԺԻՐՄՈՒՆՍԿԻՈՒ
Ծախում է 40 կօպէկով
Դեղագործական Ապրանքների Վաճառման Կովկասեան Ընկերութեան մէջ Թիֆլի-
սում:
51—52 (շ.)

ԵԼԷԿՏՐՈՆ		ԳԱՋԱՅԻՆ ՆՈՐ ՇԱՐԺԻՉՆԵՐ
Ուժի հասցնելը տարածութեան վրայ:		Ոտոս սխտեակի, որոնք իրանց են ուղղում ու օժտում:
ՏԵԼԵՖՈՆՆԵՐԻ ՍԱՐՔԵԼԸ:		Գաղի համար — ածուխից,
Էլէկտրական նշաններ.	ԲՕՍՏՈՎ (Գօնի վրայ)	— — — նաւթից,
ՋԱՆԳԱԿՆԵՐ	ՄԻՃ Սաղօլայա փողոց,	— — — անտրացիայից,
ԳԱՂՎԱՆՕՊԱՍՏԻԿԱՆ	24	— — — կէրօսինից
Էլէկտրոլիզ	ՐՕՏՈՎ (на Дону)	½-ից մինչև 120 ձիու ոյժի:
Ալիմուլատորներ, Էլէմնաններ,	ՇԱՆԲԱՐԿԵԼՆԵՐ.	Երգեմունքներն մեծ արագու- թեան.
ԵՐ. ԳԼԵՅՈՎԻ	Большая Садовая, 24.	27—100 (և. շ.)

„ՄԻՇՈՒՆԱՅ“
ՄԿՆԵՐ ԿՈՏՈՐԵԼՈՒ ՐԻՍ ԳՈՒՏՄԱՆԻ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ
Գլխաւոր պահապար գտնվում է Թիֆլիսում և Բաղուում
Բարձրագոյն հաստատված զեղատան ապրանքների վաճառման
Կովկասեան Ընկերութեան մօտ:
33—50 (շ.)

